

Bài thi: Ngữ văn

Thời gian : 120 phút (không kể thời gian phát đề)

Khóa thi ngày: 27/5/2022

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích

"Trên những dòng sông thế giới
Có những người đãi cát tìm vàng
Tháng năm dài kiên nhẫn bẻ gan
Lọc từ phần mười, phần mười một
Những người đãi vàng không bao giờ nóng ruột
Thời gian không nghiền nát niềm tin
...Anh không tìm vàng nhưng lại tìm em
Vất vả gấp trăm lần đãi cát
Cát của bờ sông lấy bao nhiêu chẳng được
Người của thế gian, đâu của riêng mình"

(Đãi cát tìm vàng – Onga Becgom)

Thực hiện các yêu cầu sau

Câu 1: Đoạn trích trên được viết theo thể thơ nào?

Câu 2: Chỉ ra câu thơ nói về sự vất vả, khó nhọc của công việc đãi cát tìm vàng

Câu 3: Những dòng thơ sau giúp anh/chị hiểu gì về phẩm chất của người đãi cát tìm vàng.

Những người đãi vàng không bao giờ nóng ruột

Thời gian không nghiền nát niềm tin

Câu 4: Anh/chị có nhận xét gì về hành trình kiếm tìm tình yêu đích thực được thể hiện trong đoạn thơ ?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về ý nghĩa của niềm tin trong hoàn cảnh khó khăn, thử thách.

Câu 2 (5,0 điểm)

"Con Sông Đà tuôn dài tuôn dài như một áng tóc trữ tình, đầu tóc chân tóc ẩn hiện trong mây trời Tây Bắc bung nở hoa ban hoa gạo tháng hai và cuồn cuộn mù khói núi Mèo đốt nương xuân. Tôi đã nhìn say sưa lần mây mùa xuân bay trên Sông Đà. Mùa xuân dòng xanh ngọc bích, chứ nước Sông Đà không xanh màu xanh cánh hèn của Sông Gâm, Sông Lô. Mùa thu nước Sông Đà lừ lừ chín đỏ như da mặt một người bầm đi vì rượu bữa, lừ lừ cái màu đỏ giận dữ ở một người bất mãn bực bội gì mỗi độ thu về. Chưa hề bao giờ tôi thấy dòng sông Đà là đen như thực dân Pháp đã dè giữa con sông ta ra đổ mực Tây vào mà gọi bằng một cái tên Tây láo lếu, rồi cứ thế mà phiết vào bản đồ lai chữ.

Con Sông Đà gọi cảm. Đối với mỗi người, sông Đà lại gọi một cách. Đã có lần tôi nhìn Sông Đà như một cổ nhân. Chuyền ấy ở rừng đi núi cũng đã hơi lâu, đã thấy thèm chỗ thoáng. Mãi bảm gót anh liền lạc, quên đi mất là mình sắp đổ ra Sông Đà. Xuống một cái dốc núi, trước mắt thấy loang loang như trẻ con nghịch chiếu gương vào mắt mình rồi bỏ chạy. Tôi nhìn cái miếng sáng lóe lên một màu nắng tháng ba Đường thi "Yên hoa tam nguyệt há Dương Châu". Bờ Sông Đà, bãi Sông Đà, chuồn chuồn bươm bướm trên Sông Đà. Chao ôi, trông con sông, vui như thấy nắng giòn tan sau kì mưa dầm, vui như nổi lại chiêm bao đứt quãng. Đi rừng dài ngày rồi lại bắt ra Sông Đà, đúng thế, nó dầm dề âm âm như gặp lại cổ nhân, mặc dầu người cổ nhân ấy mình biết là lắm bệnh lắm chứng, chốc dậu dằng dấy, rồi chốc lại bản tính và gắt gỏng thác lũ ngay đấy".

(Trích Người lái đò sông Đà, Nguyễn Tuân, Ngữ văn 12, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2012, tr.190-191).

Phân tích hình tượng sông Đà trong đoạn trích trên. Từ đó, nhận xét cách nhìn độc đáo mang tính phát hiện của nhà văn Nguyễn Tuân về vẻ đẹp của sông Đà.